

LAPIS INFERNALIS. (Lat.) Se *Frätsten*.

LAPIS LAZULI. (Lat.) Se *Lasursten*.

LAPP, m. 2. Inbyggare i Lappland. Benämningen förmodas af *Ihre* härleda sig ifrån ordet *Lop*, *Lupp* eller *Lof*, spådom. Lapparne kalla sig sjelfve *Suomi*. — *Ss. L-barn*, *-flicka*, *-gosse*, *-gumma*, *-man*, *-qvinna*.

LAPP, m. 2. 1) Liten tygbit, påsydd ett söndrigt ställe på ett klädesplagg. *Sätta l-ar på en rock*. — 2) Säges om alla slags små tygbitar, som dertill kunna användas. *Sy ett täcke af l-ar*. — Bildar flera sammansättningar, såsom: Tyg-, Klädes-, Sidenlapp, m. fl., Jagtlappar, o. s. v.

LAPPA, v. a. 1. Hopsy, laga med lapp eller lappar. *L. en rock*. *L. ihöp*, se *Hoplappa*. *L. upp*, åter göra hel genom lappning. — *Lappande*, n. 4.

LAPPARE, m. 3. 1) En, som lappar. — 2) (fig.) Fuskare, stackare.

LAPPBONDE, m. 3. pl. — *bönder*. Svensk nybyggare i Lappland.

LAPPBUNT, m. 2. Se *Lappknippa*.

LAPPBY, m. 2. Område, som begagnas af ett visst antal Lappar.

LAPPHUND, m. 2. Ett slags hund, svart, grå eller brunaktig, med långa och något lurfviga hår; hjälper Lappen att sammanhålla och drifva renhjordarna.

LAPPIG, a. 2. Full med lappar.

LAPPKNIPPA, f. 1. (jäg.) Knippa af jagtlappar (45 st.).

LAPPKÅTA, f. 1. Benämning på Lapparnes hyddor eller tjäll.

LAPPLINA, f. 1. (jäg.) Lina, hvarpå jagtlappar äro fästade.

LAPPMARK, f. 3. Land, bebodt af Lappar. *L-en*, ett fogderi af Vesterbottens län, bebodt till största delen af Lappar.

LAPPMUDD, m. 2. Pels af renskinn.

LAPPNING, f. 2. Lagning medelst påsyende af lappar.

LAPPREN, f. 2. Tam ren, tillhörig en Lapp.

LAPPRÄNTA, f. 1. Viss och ständig penningränta, som erlägges af hvarje Lappby.

LAPPSALVA, f. 1. (skepp.) Blandning af åtskilliga ämnen, såsom tjära, talg och harts, hvarmed ett fartygs botten, sidor m. m. öfverstrykas, för att kunna motstå röta.

LAPPSALVA, v. a. 1. (skepp.) Bstryka med lappsalva. — *Lappsalvande*, n. 4. o. *Lappsalvning*, f. 2.

LAPPSEMSK, lappsämsk, m. sing. Beredd rensbud, som af Lapparna användes till hvarjehanda klädespersedlar.

LAPPSIK, m. 2. Se *Laxöring*.

LAPPSKA, f. 1. 1) Lappsqvinna. — 2) (utan plur.) Lapparnes språk.

LAPPSKATA, f. 1. 1) Fågel af Korpslägdet. *Corvus infaustus*.

LAPPSKATT, m. sing. Se *Lappränta*.

LAPPSKO, m. 3. pl. — *skor*. Öfversko, beklädd med renskinn.

LAPPSKOGGRÄS, n. 3. Ett slags gräs (*Carex vesicaria*), som Lappen tillreder, för att stoppa i sina skor och sålunda begagna i stället för strumpor.

LAPPSKOLA, f. 1. Skola för Lappbarn.

LAPPSLÅDE, m. 2. pl. — *slådar*. Se *Ackja*.

LAPPSTÖFVEL, m. 2. pl. — *stöflar*. Stöfvel af renskinn.

LAPPSPARF, m. 2. pl. — *sparfvar*. En

sparfågel, 6½ tum lång, i allmänhet svart; i Lapplands skogar. *Emberiza lapponica*.

LAPPTRUMMA, f. 1. Ett slags trumma, hvarpå hvarjehanda figurer voro målade, och som af Lapparna fordom begagnades till deras spådomar.

LAPPRI, läppri, n. sing. (ursprungl. *Lapperi*, af *Lapp*) Obetydlig, ringa sak. *Det är bara l. med honom*, ingenting bevändt med honom, han är en stackare. *Åh l!* det betyder ingenting. *Det är l. för honom*, en lätt sak. — *Syn.* Småsak, Obetydlighet, Lumpenhet, Strunt, Skräp, Bagatell, Barnlek, Smal sak, Fnas.

LAPPRISAK, f. 3. Småsak, ringa sak. — *Syn.* Se *Lappri*.

LAPPRISKARL, m. 2. Dålig karl. — *Syn.* Se *Stackare*.

LAPPTÄCKE, n. 4. Täcke, hopsydt af lappar utaf olika slags tyg.

LAPPUGLA, f. 1. Fågel af Uggleslägdet, 24—28 tum lång, ofvan spräcklig i brunt och gulaktigt, nedan hvitaktigt med bruna fläckar. *Strix lapponica*.

LAPPVERK, n. sing. Illa gjordt, fuskadt arbete. — *Syn.* Fusk, Fuskverk, Flickverk.

LARF, m. 3. pl. *larfver*. I. En insekt, sådan han först är, då han krupit ur ägget, d. v. s. lik en mask, med fötter och stora käkar, samt alltid utan vingar. — *Syn.* Skräpuk. [Larv.]

LARF, f. sing. II. (af lat. *Larva*) 1) (egentl.) Mask för ansigtet. — 2) (fig.) Täckmantel, sken. *Under vänskapens l.* [Larv.]

LARF, m. 2. pl. *larfvar*. III. (pop. o. fam.) Liten gosse om två till tre års ålder. [Larv.]

LARFVA, v. n. 1. (pop. o. fam.) Gå osäkert och vacklande som en liten gosse.

LARGHETTO, larrgä'tto, (ital. musikterm) Något långsamt.

LARGO, larrgo. (ital. musikterm) Långsamt.

LARM, n. sing. (fr. *Alarme*) 1) Se *Alarm*, 1. — 2) Buller, oväsende. *Göra l. Hvilket förfärligt l!*

LARMA, v. n. 1. Göra larm. — *Larmande*, n. 4.

LARMARE, m. 3. En, som larmar.

LARMBLÅSARE, m. 3. 1) Trumpetare, som blåser larm i ett läger. — 2) (fig.) En, som uppskrämmer andra genom förespegling af hotande, inbillade faror. *Politisk l.*

LARMGATA, f. 1. Se *Vallgata*.

LARMKANON, -- ön, m. 3. Kanon, hvarur tre skott lossas, när manskapet skall träda under gevär på larmplåtarna.

LARMKLOCKA, f. 1. Se *Stormklocka*.

LARMPLATS, m. 3. Särskilt plats i läger, fästning eller garnisonsstad, der trupperna vid gifven larmsignal samlas.

LARMSIGNAL, -- ål, m. 3. Signal, hvarigenom göres larm i ett läger.

LARMSKOTT, n. 3. Skott, hvilket lossas som larmsignal.

LARMTRUMMA, f. 1. Trumma, hvarmed larmsignal gifves. *L-n går*.

LARSMESSA, f. 1. 1) Fest, som fordom i katolska kyrkan firades till St. Laurentii minne. — 2) Dagen, då denna fest firades, den 10 Augusti.

LARSMESSPÅREN, n. 3. Ett slags välsmakliga päron, som mogna vid Larsmessotiden.

LARV, se *Larf*.

LASARETT, -- ätt, n. 3. o. 3. (fr. *Lazaret*, af *Lazarus*) Sjukhus.